

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 oktober 2013

750/2013

Statsrådets förordning

om miljöskyddskrav för energiproducerande enheter med en bränsleeffekt som understiger 50 megawatt

Utfärdad i Helsingfors den 24 oktober 2013

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 12 och 65 § i miljöskyddslagen (86/2000), sådana de lyder 12 § i lagar 253/2010 och 647/2011 och 65 § i lag 253/2010:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på energiproducerande enheter som använder fast, flytande eller gasformigt bränsle och vars bränsleeffekt är

1) minst 5 megawatt men mindre än 50 megawatt, och

2) minst 1 men mindre än 5 megawatt, om den energiproducerande enheten är belägen på samma anläggningsområde som andra energiproducerande enheter och deras sammanlagda bränsleeffekt överskrider 5 megawatt eller om den utgör en del av sådan verksamhet som annars omfattas av miljötillståndsplikt.

Förordningen tillämpas som minimikrav för miljöskyddet på verksamhet för vilken det behövs tillstånd enligt 28 § i miljöskyddslagen (86/2000). Den tillämpas även på verksamhet som registreras med stöd av 65 § i miljöskyddslagen.

Förordningen tillämpas inte på

1) enheter på vilka statsrådets förordning om avfallsförbränning (151/2013) tillämpas,

2) enheter på vilka statsrådets förordning om begränsning av utsläpp från förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt (96/2013) tillämpas,

3) enheter där förbränningsprodukterna

används direkt för uppvärmning, torkning eller behandling av föremål eller material, såsom uppvärmningsugnar och ugnar för värmebehandling,

4) efterförbränningsenheter som är avsedda att rena rökgaser genom förbränning och som inte används som separata energiproducerande enheter,

5) förbränning av hela kadaver,

6) enheter där diesel-, gas- eller flerbränslemotorer undersöks, utvecklas eller testas,

7) i 30 § i miljöskyddslagen avsedd kortvarig verksamhet av försöksnatur.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *energiproducerande enhet* en el- eller värmeproducerande panna, gasturbin eller förbränningsmotor antingen ensam eller tillsammans med en restvärmepanna,

2) *energiproducerande anläggning* en eller flera energiproducerande enheter som är belägna på samma anläggningsområde samt andra funktioner i nära anslutning till verksamheten vid de energiproducerande enheterna,

3) *panna* ett tryckkärl där den värme som uppkommer genom oxidation av bränslen, het gas eller en kemisk reaktion används för upphettning eller förångning av vätska,

4) *gasturbin* en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor, en förbränningskammare där bränsle oxideras och en turbin,

5) *förbränningsmotor* en anordning som omvandlar bränslets kemiska energi till mekanisk energi genom att det tryck som uppkommer vid förbränningen av bränslet omvandlas till mekanisk energi med hjälp av kolvar som rör sig i cylindrar,

6) *restvärmepanna* en anordning där den värme som rökgaserna i en gasturbin eller en förbränningsmotor alstrat används för upphettning eller förångning av vätska och som kan vara utrustad med stödbränning,

7) *flerbränsleenhet* en energiproducerande enhet som kan bränna två eller flera typer av bränslen samtidigt eller växelsvis också annars än då enheten startas,

8) *reserv- och toppbelastningsenhet* en energiproducerande enhet vars drifttid är högst 1 500 timmar per år räknat som ett glidande medelvärde på fem år,

9) *befintlig energiproducerande enhet eller anläggning* en energiproducerande enhet eller anläggning som är i drift den 1 juni 2010, eller en energiproducerande enhet eller anläggning vars ansökan om miljötillstånd har kungjorts före detta datum,

10) *ny energiproducerande enhet eller anläggning* en annan energiproducerande enhet eller anläggning än en sådan som avses i 9 punkten,

11) *enhet för nödanvändning* en reservkraftenhet för nödsituationer vars drifttid är högst 500 timmar per år räknat som ett glidande medelvärde på fem år.

3 §

Innehållet i registreringsanmälan

En anmälan som avses i 65 § i miljöskyddslagen ska innehålla

1) verksamhetsutövarens namn och kontaktinformation,

2) anläggningens kontaktinformation och läge samt uppgifter om anläggningens omgivning,

3) uppgifter om planläggningen av området,

4) uppgifter om anläggningens miljötillstånd samt om andra gällande tillstånd, avtal, beslut och anmälningar,

5) uppgifter om anläggningens verksamhet, vilka bränslen som används och vilken teknik som används för att minska utsläpp; uppgifterna ska anges separat för de olika enheterna,

6) uppgifter om utsläpp i luften,

7) uppgifter om skorstenhöjd och om grunderna för dimensioneringen av skorstenen,

8) uppgifter om behandlingen av avlopps- och regn- och smältvatten (*dagvatten*) samt om utsläpp i vatten eller avlopp,

9) uppgifter om upplagring av bränslen,

10) uppgifter om det avfall som verksamheten ger upphov till och om avfallshanteringen,

11) uppgifter om de kemikalier som används i verksamheten,

12) uppgifter om buller från verksamheten, effekterna av bullret samt om bullerbekämpningsåtgärder,

13) en kontrollplan,

14) en beredskapsplan för störningar och exceptionella situationer.

4 §

Plats för verksamheten

En energiproducerande enhet ska placeras i enlighet med kraven i 6 och 30 § i miljöskyddslagen.

5 §

Utsläppsgränsvärden för utsläpp i luften

Nya energiproducerande enheters utsläpp i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar får inte överskrida de utsläppsgränsvärden som anges i tabell 1, 3 och 5 i bilaga 1.

Befintliga energiproducerande enheters utsläpp i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar får inte överskrida de utsläppsgränsvärden som anges i tabell 2 och 4 i bilaga 1.

Flerbränsleenheters utsläpp i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar får inte överskrida de utsläppsgränsvärden som anges i punkt 2 i bilaga 1.

Om rökgaserna från två eller flera energiproducerande enheter leds ut genom en rökkanal, fastställs utsläppsgränsvärdena för enheterna på basis av deras sammanlagda bränseleffekt.

Om huvudbränslet inte finns tillgängligt och enheten övergår till att använda enbart reservbränsle, ska utsläppsgränsvärdena för reservbränsle tillämpas på enhetens utsläpp.

6 §

Iakttagande av utsläppsgränsvärden

När en energiproducerande enhet är i normal drift ska de utsläppsgränsvärden som anges i bilaga 1 iakttagas. Normal drift omfattar inte start- eller stopperioder vid energiproducerande enheten.

Utsläppsgränsvärdena anses ha iakttagits om

- 1) en kontrollplan enligt 16 § genomförs vid energiproducerande enheten,
- 2) det med hjälp av kontinuerliga syre-, temperatur- och kolmonoxidmätare enligt bilaga 3 följs hur jämn förbränningen vid enheten är, och
- 3) resultaten av de periodiska mätningar som ska göras enligt bilaga 3 underskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga 1.

7 §

Skorstenshöjd

Skorstenshöjden för en energiproducerande enhet ska dimensioneras utgående från tabell 1 i bilaga 2 eller med hjälp av en spridningsmodell eller metoden att för små förbränningsanläggningar bestämma skorstenshöjden för respektive bränsletyp (*skorstensnomogram*).

Om skorstenshöjden för en energiproducerande enhet dimensioneras med hjälp av en spridningsmodell eller ett skorstensnomogram, ska skorstenen dimensioneras så att den energiproducerande enheten inte förorsakar mer än 20 procent av det riktvärde för luftkvaliteten per dygn som anges i statsrådets beslut om riktvärden för luftkvalitet och målvärde för svavelnedfall (480/1996). Dessutom ska skorstenshöjden och genomström-

ningshastigheten för rökgas i rökkanalen eller rökkanalerna vara sådana att det under normal drift inte uppstår ett nedsug av rökgaser.

Skorstenen på en ny energiproducerande enhet ska dock alltid vara minst 2,5 gånger höjden på produktionsbyggnaden.

Skorstenshöjden för en ny energiproducerande enhet ska dock alltid dimensioneras med hjälp av en spridningsmodell om det på mindre än 500 meters avstånd från den energiproducerande enheten finns mer än 30 meter höga byggnader eller andra terränghinder eller om markytan ligger högre än detta, mätt från markytan vid produktionsbyggnaden.

Skorstenen på en befintlig energiproducerande enhet är tillräckligt hög om den uppfyller minst 75 procent av kraven enligt tabell 1 i bilaga 2.

8 §

Bullerbekämpning

Verksamheten vid en energiproducerande anläggning och anslutande trafik, lossning och lastning samt hantering av bränslen ska planeras och placeras så att därav orsakade bullerolägenheter kan förhindras. Buller från verksamheten ska minskas enligt principen om bästa tillgängliga teknik genom användning av maskiner och anordningar med lägsta möjliga ljudeffekt samt genom dämpning av bullerkällorna. Spridning av buller från verksamheten ska förhindras genom byggnadstekniska åtgärder, och bullerkällorna ska riktas och placeras så att bullret orsakar så liten olägenhet som möjligt.

Verksamheten vid en energiproducerande anläggning ska ordnas så att det buller som verksamheten och trafiken i samband med den alstrar när anläggningen är i normal drift inte överskrider bullernivån LAeq 55 dB på dagen (kl. 7—22) och bullernivån LAeq 50 dB på natten (kl. 22—7). På områden som används för semesterboende, på naturskyddsområden, på campingplatser och på rekreativsområden utanför tätorterna får det buller verksamheten alstrar inte överskrida bullernivån LAeq 45 dB på dagen (kl. 7—22) och bullernivån LAeq 40 dB på natten (kl. 22—7). Om bullret till sin natur är slagartat eller smalbandigt, adderas 5 dB till mättings-

eller beräkningsresultatet innan det jämförs med gränsvärdet. Vid bedömning av bullersituationen ska också den bullernivå som andra källor på området ger upphov till beaktas.

9 §

Behandling och avledning av avloppsvatten från reningsutrustning

Verksamhetsutövaren ska kartlägga mängden av och kvaliteten på den energiproducerande anläggningens avloppsvatten. Om det i verksamheten uppstår eller används ämnen som innehåller sådana ämnen som nämns i bilaga 1 till statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006), ska man försäkra sig om att sådana inte släpps ut i grundvattnet, vattenmiljön eller avloppet.

Avloppsvatten som bildas i rökpasskrubbar och vid kondensering av rökgaser (*kondensvatten*) och som avleds i avloppet ska före avledningen neutraliseras, klarnas och filtreras. Kondensvatten som avleds i vattendrag ska före avledningen neutraliseras, klarnas och filtreras. Kondensvatten som avleds i diken ska före avledningen genomgå kemisk fällning, klarnas och filtreras. När förordningen tillämpas på verksamhet som kräver tillstånd enligt 28 § i miljöskyddslagen, kan kondensvattnet också behandlas med andra metoder, om verksamhetsutövaren i ansökan om tillstånd kan påvisa att dessa ger motsvarande eller bättre resultat än de metoder som nämns tidigare i momentet.

Efter demineralisering ska det regenererade vattnet neutraliseras.

Sotningsvatten av engångsnatur ska förbehandlas genom neutralisering och klarning innan vattnet avleds till avloppet eller också ska vattnet uppsamlas och sändas för behandling till en plats som har behörigt tillstånd för detta.

Vatten från betning ska behandlas genom neutralisering innan vattnet avleds till avloppet eller också ska vattnet uppsamlas och sändas för behandling till en plats som har behörigt tillstånd för detta. Sköljvatten från betning kan avledas direkt i terrängen.

10 §

Behandling och avledning av oljehaltigt spillvatten

Vatten på områden där oljeprodukter hanteras och vatten i skyddsbassänger som omger oljecisterner samt annat vatten som kan innehålla olja ska avledas till en oljeavskiljare. Oljeavskiljare ska förses med ett larmsystem som anger när oljeträget är fullt. Systemets funktionsduglighet ska testas med minst ett års mellanrum.

Om det utgående vattnet från en oljeavskiljare leds till vattentjänstverkets avlopp, ska det behandlas i en oljeavskiljare av klass II enligt standard SFS-EN-858-1 så att kolvätehalten i det utgående vattnet är under 100 mg/l.

Om det utgående vattnet från en oljeavskiljare inte leds till ett avlopp, ska det behandlas i en oljeavskiljare av klass I enligt standard SFS-EN-858-1 så att kolvätehalten i det utgående vattnet är under 5 mg/l. Efter det kan vattnet ledas till ett dagvattenavlopp eller i vattendrag.

I avloppet ska det omedelbart efter oljeavskiljaren finnas en provtagningsbrunn med avstängningsventil genom vilken den energiproducerande anläggningens avloppsvatten kan förhindras att rinna ut i vattentjänstverkets avlopp eller i något annat av den energiproducerande anläggningens utsläppsställen för avloppsvatten. Provtagningsbrunnen med avstängningsventil ska placeras, märkas och skyddas så att man har obehindrat tillträde till den. Avstängningsventilen ska utan dröjsmål kunna stängas under alla förhållanden.

Avskiljare som används för behandling av vatten ska hållas i funktionsdugligt skick och tömmas minst en gång per år.

11 §

Behandling och avledning av annat avloppsvatten

Fastighetens hushållsavloppsvatten ska avledas till vattentjänstverkets avlopp. Bestämmelser om behandlingen av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet finns i

statsrådets förordning om behandling av hus-hållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet (209/2011).

Dagvatten från den energiproducerande anläggningens gårdsplan ska hindras att rinna ner i avlopp som leds in i oljeavskiljare.

Upplag av bränslen utomhus ska ha ett ogenomträngligt underlag och vara försedda med ett dagvattensystem för avskiljning av fasta partiklar.

12 §

Hantering och upplagring av fasta bränslen

Upplagring, hantering och transport av fasta bränslen ska ordnas så att verksamheten inte orsakar dammolägenhet, luktolägenhet, nedskräpning eller brandrisk.

Stationer som tar emot frästorv och andra motsvarande finfördelade bränslen ska vara belägna i en sluten hall eller i någon annan motsvarande lokal i syfte att förhindra dammolägenheter och andra miljöolägenheter.

13 §

Hantering och upplagring av flytande bränslen

Följande krav ska uppfyllas vid hantering och upplagring av flytande bränslen:

1) flytande bränslen ska lagras i lämpliga dubbelmantlade cisterner som är godkända för upplagring av bränslet i fråga eller i cisterner som är placerade i en tät skyddsbas-säng,

2) skyddsbas-sängens volym ska dimensioneras så att bas-sängen vid läckage rymmer minst 1,1 gånger vätskevolymen för den största cisternen i bas-sängen,

3) cisternernas skick ska inspekteras regelbundet, dock med minst tio års intervall,

4) cisternerna ska utrustas med överfyllningsskydd och dubbelmantlade cisterner dessutom med läckagedetektorer,

5) för att förhindra eventuell spridning av läckage ska det reserveras absorptionsämnen och bekämpningsredskap för bränsleuppsamling,

6) hanterings- och upplagringsområden ska vara ogenomträngliga för vätska och in-vallade.

Om upplagring och hantering av flytande bränslen föreskrivs dessutom i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) och med stöd av den.

14 §

Avfallshantering

Avfallshanteringen vid en energiproducerande anläggning ska ordnas i enlighet med avfallslagen (646/2011) och de förordningar som har utfärdats med stöd av den så att verksamheten inte medför nedskräpning av miljön, förorening av marken eller annan fara eller olägenhet för hälsan eller miljön. Det ska då särskilt ses till att

1) farligt avfall och återvinningsbart avfall uppsamlas och hålls separat från annat avfall,

2) farligt avfall sorteras, förpackas och märks enligt sina egenskaper samt lagras i ett övertäckt eller på annat sätt vattentätt utrymme på ett ogenomträngligt underlag,

3) flyg- och bottenaskans lämplighet för att föras till avstjälningsplats och för återvinning följs och askan lagras separat i silor eller i andra motsvarande slutna utrymmen,

4) transport av aska ordnas så att det inte uppstår dammolägenhet i anläggningens omgivning,

5) aska som används som gödsel-fabrikat lagras, förvaras och transporteras i enlighet med lagen om gödsel-fabrikat (539/2006),

6) ett transportdokument för transport av avfall upprättas enligt vad som föreskrivs i statsrådets förordning om avfall (179/2012),

7) oljeavfall och annat farligt avfall sänds för bortskaffande eller återvinning på behörigt sätt minst en gång per år,

8) avfall sänds för återvinning eller bortskaffande till en anläggning som enligt miljö-tillståndet får ta emot sådant avfall.

När förordningen tillämpas på verksamhet som kräver tillstånd enligt 28 § i miljö-skyddslagen, kan sådan aska som avses i 1 mom. 3 punkten lagras också på något annat lämpligt sätt som godkänts av miljö-tillståndsmyndigheten.

15 §

Exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren ska på förhand förbereda sig för exceptionella situationer, för vilka det ska finnas en verksamhetsplan. Det ska finnas anvisningar för verksamhet som medför risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om den anmälningsskyldighet som gäller vid exceptionella situationer finns i 62 § i miljöskyddslagen och bestämmelser om meddelande av föreskrifter till följd av en anmälan finns i 64 § i den lagen.

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål vidta de korrigerings- eller bekämpningsåtgärder som en exceptionell situation kräver i syfte att förhindra förorening av miljön och motverka skadlig miljöpåverkan. Utredningen av konsekvenserna av den exceptionella situationen ska vid behov inledas i den omfattning som situationens art kräver enligt vad som avtalas med den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, med närings-, trafik- och miljöcentralen.

Verksamhetsutövaren ska underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralen om utrustningen för rening av rökgaser vid en energiproducerande enhet har drabbats av driftsstörningar eller havererat. Anmälan ska göras utan dröjsmål eller senast inom 48 timmar från att detta har upptäckts.

Efter störningar och exceptionella situationer ska verksamhetsutövaren vidta lämpliga åtgärder för att liknande fall inte ska uppkomma.

16 §

Kontroll av verksamheten samt av dess utsläpp och miljöpåverkan

Verksamhetsutövaren ska ha en kontrollplan, som ska innehålla uppgifter om driftskontroll av den energiproducerande anläggningen, kontroll av utsläpp och kontroll av miljöpåverkan. Kontrollplanen ska också

innehålla uppgifter om hur kontrolluppgifterna lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, till närings-, trafik- och miljöcentralen. Anläggningens verksamhet samt dess utsläpp och miljöpåverkan ska kontrolleras i enlighet med bilaga 3 till denna förordning.

Rökgasutsläpp från energiproducerande enheter ska mätas inom tolv månader från det att verksamheten inleddes eller väsentliga ändringar i verksamheten gjordes. Mätningar ska efter det utföras med jämna mellanrum i enlighet med bilaga 3.

Nivån på det buller som verksamheten vid och trafiken i samband med den energiproducerande anläggningen alstrar ska mätas genom en engångsmätning inom tolv månader från det att verksamheten inleddes. Mätningarna ska utföras då anläggningen är i normal drift i enlighet med bilaga 3.

Kontrollen och uppföljningen av den energiproducerande anläggningens avfallshandling ska ordnas i enlighet med 120 § i avfallslagen och 25 § i statsrådets förordning om avfall.

Verksamhetsutövaren ska sända anläggningens kontrollplan till tillståndsmyndigheten i samband med att miljötillstånd söks eller till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i samband med att registreringsanmälan lämnas in. Planen kan kompletteras senare och ska uppdateras.

17 §

Bokföring och tillhandahållande av information

Verksamhetsutövaren ska föra bok över den energiproducerande enhetens verksamhet i enlighet med kontrollplanen och bilaga 3 samt i fråga om avfallshandlingen i enlighet med 118 och 119 § i avfallslagen och 20—23 § i statsrådets förordning om avfall. Ett sammandrag av bokföringen ska bevaras fem år och på begäran visas upp för den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, för närings-, trafik- och miljöcentralen.

Verksamhetsutövaren ska årligen före utgången av februari till den kommunala miljövårdsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna in en årsrapport där det ges uppgifter om

1) mängd och kvalitet för varje enskild energiproducerande enhet i fråga om de bränslen och kemikalier som har använts,

2) energiproduktionen,

3) drifttimmar vid de olika energiproducerande enheterna,

4) de totala utsläppen av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO₂) och partiklar samt koldioxid (CO_{2foss} och CO_{2bio}), vilka baserar sig på mätningar eller beräkningar som grundar sig på bränsleuppgifter,

5) mängd och kvalitet i fråga om den aska och annat avfall verksamheten gett upphov till samt till vilka platser askan och avfallet förts,

6) mängd och kvalitet i fråga om det avloppsvatten som verksamheten gett upphov till,

7) bullermätningar,

8) exceptionella situationer och de åtgärder som har vidtagits med anledning av dem,

9) deltagande i gemensam kontroll av luftkvalitet och buller,

10) resultaten av andra utsläpps- och uppföljningsmätningar, om dessa inte separat har sänts till tillsynsmyndigheten.

18 §

Meddelande om nedläggning av verksamheten

Verksamhetsutövaren ska underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten eller, om verksamheten är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralen om att verksamheten läggs ned och lägga fram en plan för hur den energiproducerande enheten och konstruktionerna ska avlägsnas samt för hur eventuell förorening av marken och grundvattnet klarläggs.

Efter det att verksamheten har lagts ned ska verksamhetsområdet försättas i sådant skick att det inte medför olägenhet för hälsan

eller annan förorening av miljön eller risk för detta. Verksamhetsområdet ska snyggas upp och avfall och farligt avfall som lagrats på området transporteras för återvinning eller behandling på det sätt som föreskrivs i avfallslagen. Bestämmelser om de förpliktelser som gäller efter nedläggning av verksamheten finns i miljöskyddslagen.

19 §

Anmälan om ändringar i verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten eller, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralen om ändringar i verksamheten som är väsentliga för tillsynen över miljöskyddet.

20 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2013.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om miljöskydds krav för energiproducerande enheter med en bränsleeffekt som understiger 50 megawatt (445/2010).

Denna förordning tillämpas på energiproducerande enheter som har beviljats miljötillstånd eller som har registrerats före denna förordnings ikraftträdande, senast från och med den 1 januari 2018. Fram till dess tillämpas den förordning av statsrådet som upphävs genom denna förordning.

Trots vad som föreskrivs i 3 mom. ska denna förordning tillämpas på verksamheten vid sådana miljötillståndspliktiga energiproducerande enheter som avses i momentet från och med den tidpunkt då

1) miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten vid den energiproducerande enheten ska sökas med stöd av 28 § 3 mom. i miljöskyddslagen,

2) en ansökan om översyn av tillståndsvillkoren ska göras i enlighet med 55 § 2 mom. i miljöskyddslagen, eller

3) ett miljötillstånd behöver ändras med stöd av 58 § 1 mom. i miljöskyddslagen.

En sådan ansökan om miljötillstånd för en energiproducerande enhet som är anhängig när denna förordning träder i kraft och som har kungjorts samt en registreringsanmälan som har lämnats in när denna förordning träder i kraft ska behandlas enligt de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande, och på den energiproducerande enhetens verksamhet tillämpas 3 och 4 mom.

Trots vad som föreskrivs i 4 mom. tillämpas det krav som fastställs i 13 § 1 mom. 2 punkten om storleken på skyddsbasängerna för cisterner för flytande bränslen på verksamheten vid en energiproducerande enhet som har registrerats eller beviljats miljötillstånd före denna förordnings ikraftträdande, från och med den 1 januari 2018.

Helsingfors den 24 oktober 2013

Miljöminister *Ville Niinistö*

Regeringsråd *Oili Rahnasto*

UTSLÄPPSGRÄNSVÄRDEN FÖR OLIKA BRÄNSLETYPEN

1. Utsläppsgränsvärden för nya och befintliga energiproducerande enheter

Tabell 1. Utsläppsgränsvärden för nya energiproducerande enheter (pannor) med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt

Pannans bränsleeffekt (P)	Partiklar mg/m ³ n	NO _x (beräknat som NO ₂) mg/m ³ n	SO ₂ mg/m ³ n
Flytande bränslen¹	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %
1 ≤ P ≤ 15 MW	50 ²	800	350 ⁴
15 < P < 50 MW	50 ³	500	350 ⁴
Gasformiga bränslen		O ₂ = 3 %	
1 ≤ P ≤ 15 MW		340	
15 < P < 50 MW		200	
Trä och andra fasta bibränslen⁵	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	
1 ≤ P ≤ 5 MW	200	375	200
5 < P ≤ 10 MW	50	375	200
10 < P < 50 MW	40	375	200
Torv	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1 ≤ P ≤ 5 MW	200	500	500
5 < P ≤ 10 MW	50	500	500
10 < P < 50 MW	40	500	500
Kol	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1 ≤ P ≤ 10 MW	50	270	850
10 < P < 50 MW	40	270	850

¹ På andra flytande bränslen än de bränslen som avses i 2 § 1 mom. 1 och 2 punkten i statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja, lätt brännolja och marin dieselbrännolja (689/2006) tillämpas dessa utsläppsgränsvärden från och med den 1 januari 2020.

² Utsläppsgränsvärdet för partiklar tillämpas från och med den 1 januari 2018 på energiproducerande enheter som beviljats miljötillstånd eller registrerats den 1 juni 2010 eller därefter, dock före denna förordnings ikraftträdande. Till dess tillämpas gränsvärdet 100 mg/m³n. För lätt brännolja är utsläppsgränsvärdet för partiklar dock alltid 50 mg/m³n.

³ För sådana toppbelastnings- och reservpannor som beviljats miljötillstånd eller registrerats den 1 juni 2010 eller därefter, men före denna förordnings ikraftträdande, är utsläppsgränsvärdet för partiklar 70 mg/m³n fram till den 1 januari 2018.

⁴ Utsläppsgränsvärdet för svaveldioxid tillämpas från och med den 1 januari 2018 på energiproducerande enheter som beviljats miljötillstånd eller registrerats den 1 juni 2010 eller därefter, dock före denna förordnings ikraftträdande. Till dess tillämpas utsläppsgränsvärdet 850 mg/m³n.

⁵ Rörflen, halm, pelletar, m.m.

Tabell 2. Utsläppsgränsvärden för befintliga energiproducerande enheter (pannor) med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt (inom parentes utsläppsgränsvärden för reserv- och toppbelastningspannor)

Pannans bränsleeffekt (P)	Partiklar mg/m ³ n	NOx (beräknat som NO ₂) mg/m ³ n	SO ₂ mg/m ³ n
Flytande bränslen¹	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %
1≤P≤15 MW	140 (200) ²	900	350 (850) ³
15<P<50 MW	50 (140) ²	600	350 (850) ³
Gasformiga bränslen		O ₂ = 3 %	
1≤P≤15 MW		400	
15<P<50 MW		300	
Trä och andra fasta bibränslen⁴	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	300 (375)	450 (500)	200
5<P≤10 MW	150 (250)	450 (500)	200
10<P<50 MW	50 (125)	450 (500)	200
Torv	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	300 (375)	600 (625)	500
5<P≤10 MW	150 (250)	600 (625)	500
10<P<50 MW	50 (125)	600 (625)	500
Kol	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P<50 MW	50 (140)	420 (550)	1100

¹ På andra flytande bränslen än de bränslen som avses i 2 § 1 mom. 1 och 2 punkten i statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja, lätt brännolja och marin dieselbrännolja (689/2006) tillämpas utsläppsgränsvärdena i tabell 2 i bilaga 1 från och med den 1 januari 2020.

² För lätt brännolja är gränsvärdet för partikelutsläpp 50 mg/m³n oavsett storleksklass och anläggningens drifttid.

³ Utsläppsgränsvärdet för svaveldioxid tillämpas från och med den 1 januari 2018. Till dess tillämpas utsläppsgränsvärdet 1700 mg/m³(n).

⁴ Rörflen, halm, pelletar, m.m.

Tabell 3. Utsläppsgränsvärden för nya energiproducerande enheter (diesel- och gasmotorer och gasturbiner) med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt (inom parentes utsläppsgränsvärden för reserv- och toppbelastningsenheter)

	NO_x (beräknat som NO₂)	NO_x (beräknat som NO₂)	SO₂	Partiklar
	≤ 20 MW	> 20 MW		
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Oljedieselmotor (GI)	1600	750 (1600)	120 (300) ¹	30 (50) ²
Gasdieselmotor (GD), gas	1600	750 (1600)		
Motor med gnisttändning (SG)	190	95 (190)		
Tvåbränslemotor (DF), gas	380	190 (380)		
Tvåbränslemotor (DF), olja ³	2000	750 (2000)	300	20
Gasturbin	115	50		

¹ Utsläppsgränsvärdet för svaveldioxid tillämpas från och med den 1 januari 2018 på energiproducerande enheter som beviljats miljötillstånd eller registrerats den 1 juni 2010 eller därefter, dock före denna förordnings ikraftträdande. Till dess tillämpas utsläppsgränsvärdet 600 mg/m³(n).

² Utsläppsgränsvärdet för partiklar tillämpas från och med den 1 januari 2018 på energiproducerande enheter som beviljats miljötillstånd eller registrerats den 1 juni 2010 eller därefter, dock före denna förordnings ikraftträdande. Till dess tillämpas utsläppsgränsvärdet 60 mg/m³(n).

³ Utsläppsgränsvärdena för tvåbränslemotorer (DF, olja) som har registrerats eller beviljats miljötillstånd den 1 juni 2010 eller därefter, men före denna förordnings ikraftträdande, motsvarar de utsläppsgränsvärden för befintliga diesel- och gasmotorer och gasturbiner som anges i tabell 4 i bilaga 1.

Tabell 4. Utsläppsgränsvärden för befintliga energiproducerande enheter (diesel- och gasmotorer och gasturbiner) med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt (inom parentes utsläppsgränsvärden för reserv- och toppbelastningsenheter)

	NOx (beräknat som NO₂)	SO₂	Partiklar
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Oljedieselmotor (GI)	1850	120 (300) ¹	30 (50) ²
Gasdieselmotor (GD), gas	1850		
Motor med gnisttändning (SG)	190 (250)		
Tvåbränslemotor (DF), gas	380		
Tvåbränslemotor ³ (DF), olja	2300	300	70
Gasturbin	150 (250)		

¹ Utsläppsgränsvärdet för svaveldioxid tillämpas från och med den 1 januari 2018. Till dess tillämpas utsläppsgränsvärdet 600 mg/m³(n).

² Utsläppsgränsvärdet för partiklar tillämpas från och med den 1 januari 2018. Till dess tillämpas utsläppsgränsvärdet 70 mg/m³(n).

³ Utsläppsgränsvärdena för kväveoxid, svaveldioxid och partiklar tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Tabell 5. Utsläppsgränsvärden för nya enheter för nödanvändning med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt

	NO_x (beräknat som NO₂)	SO₂	Partiklar
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Oljedieselmotor (GI)	2000	300	70
Gasdieselmotor (GD), gas	1900		
Motor med gnisttändning (SG)	200		
Tvåbränslemotor (DF), gas	400		
Tvåbränslemotor (DF), olja	2300	300	70
Gasturbin	150		

Fastställande av utsläppsgränsvärden för flerbränsleenheter

Utsläppsgränsvärdet för en flerbränsleenhet, där fler än en typ av bränsle bränns samtidigt, beräknas på basis av den genomsnittliga bränsleanvändningen under kalenderåret. För nya energienheter beräknas utsläppsgränsvärdet utifrån den planerade användningen och för befintliga energienheter utifrån den faktiska användningen.

Vid beräkning av utsläppsgränsvärdet för en flerbränsleenhet används följande formel:

$$\text{Gränsvärde} = \frac{\text{gränsvärde}_{\text{bränsleA}} \times A + \text{gränsvärde}_{\text{bränsleB}} \times B + \text{gränsvärde}_{\text{bränsleC}} \times C}{A + B + C}$$

A = värmeverdet för bränsle A (MJ/kg) x mängden bränsle A (kg/h eller t/a)

B = värmeverdet för bränsle B (MJ/kg) x mängden bränsle B (kg/h eller t/a)

C = värmeverdet för bränsle C (MJ/kg) x mängden bränsle C (kg/h eller t/a)

Tabell 1. Skorstenshöjd

Bränsle	Den energiproducerande enhetens bränsleeffekt (P)	Skorstenens höjd från markytan, meter
Gasformiga bränslen, motorbrännolja och lätt brännolja samt träpelletar	1≤P≤5 MW	10
	5<P≤20 MW	20
	20<P<50 MW	30
Tung brännolja, svavelhalt högst 0,50 %	1≤P≤5 MW	20
	5<P≤20 MW	30
	20<P<50 MW	40
Tung brännolja, svavelhalt högst 1,00 %	1≤P≤5 MW	30
	5<P≤20 MW	50
	20<P<50 MW	60
Fasta bränslen	1≤P≤5 MW	20
	5<P≤20 MW	30
	20<P<50 MW	40

KONTROLL AV DEN ENERGIPRODUCERANDE ENHETENS OCH ANLÄGGNINGENS VERKSAMHET SAMT AV DESS UTSLÄPP OCH MILJÖPÅVERKAN

Kontroll av utsläpp och miljöpåverkan för enheter för nödanvändning

Enheter och anläggningar för nödanvändning ska kontrollera sin verksamhet åtminstone i den omfattning att de årligen kan lämna in de uppgifter som avses i förordningens 17 § till den kommunala miljövårdsmyndigheten eller, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Driftskontroll och utsläppskontroll för energiproducerande enheter med en bränsleeffekt som är minst en men mindre än fem megawatt

Efterlevnaden av utsläppsgränsvärdena vid enheter med en bränsleeffekt som är minst en men mindre än fem megawatt ska säkerställas på så sätt att enheten byggs i enlighet med bästa tillgängliga teknik och så att man vid driften med hjälp av förbränningskontroll kan se till att också utsläppen är så små som möjligt. Utsläppen mäts en gång i samband med att verksamheten inleds eller i samband med väsentlig ändring av verksamheten.

När det gäller de övriga kraven enligt förordningen ska miljöpåverkan i fråga om enheter med en bränsleeffekt på mindre än fem megawatt behandlas som en del av kraven på anläggningen som helhet.

Kontroll för energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst fem megawatt

Kontrollplanen ska innehålla syftet med kontrollen samt de kontrollförfaranden som är centrala med tanke på miljöpåverkan. Kontrollen ska innefatta kontroll av verksamheten och utsläppen samt av verksamhetens miljöpåverkan. Kontrollen av verksamheten utgör en central del av den kontroll som gäller små energiproducerande anläggningar, eftersom kontinuerliga utsläppsmätningar inte krävs för deras del. Åtgärderna för att förhindra miljöölagheter baserar sig då på lämplig användning och lämpligt underhåll av anordningarna samt på personalens yrkeskompetens när det gäller att förebygga eventuella farliga och exceptionella situationer. Anläggningens kvalitets- eller miljösystem stöder en kontrollerad drift och bidrar till att säkerställa att anläggningen kontinuerligt drivs på ett sätt som minimerar miljöölagheterna.

1. Driftskontroll

Driftskontrollen består av uppföljning av bränslekvalitet, uppföljning av förbränningsförhållanden, kontroll av rökgasutsläpp samt bokföring. Driften vid en energiproducerande anläggning ska följas utifrån de enskilda enheterna i fråga om sådana parametrar som är väsentliga för verksamheten (tabell 1). Det ska föras bok över uppföljningen. För att utsläppen ska uppfylla kraven i förordningen rekommenderas det att anläggningen med jämna mellanrum granskas i syfte att säkerställa att driften kvarstår på en god nivå.

Uppföljning av bränslekvaliteten

Verksamhetsutövaren ska ha tillräckliga utredningar om bränslets kvalitet med tanke på en fungerande förbränningsprocess samt möjligheten att hantera och beräkna utsläppen. Bränslets kvalitet kan följas på basis av uppgifter som fås av bränsleleverantörerna eller genom egen kvalitetskontroll.

Uppföljning av förbränningsförhållandena

Verksamhetsutövaren ska följa förbränningsförhållandena för att försäkra sig om jämn förbränning och därigenom små utsläpp. Det är viktigt att förbränningsförhållandena kontrolleras, eftersom utsläppen inte följs kontinuerligt. Syrehalt och temperatur ska följas i nya enheter och i baslastenheter med hjälp av mätinstrument som är i kontinuerlig användning. Kolmonoxidhalten ska mätas kontinuerligt i pannor på mer än fem megawatt som är avsedda för fast bränsle. Kvaliteten på de mätningar som används för att följa förbränningen ska säkras och mätinstrumenten kalibreras regelbundet, minst en gång per år. Sambandet mellan kolmonoxid- och syrehalt och utsläpp kan fastställas med hjälp av information från tillverkaren av pannan.

Uppföljning av anordningarnas funktionsduglighet och service

Det ska regelbundet följas att anordningarna fungerar och servicearbeten ska utföras planerligt och med bestämda intervaller. På så sätt säkerställs anordningarnas funktion och utsläppen hålls inom de gränser som anges i förordningen. I rökgasrenare ska mängden avskilt stoft följas. I cykloner och multicykloner ska dessutom tryckdifferens och täthet följas, i elektrofilter ström- och spänningvärden, i spärrfilter tryckdifferens och opacitet och i våtskrubbar tryckdifferens och vätskeflöde. Dessa värden ska hållas inom det variationsintervall som leverantören av anordningen fastställt för att anordningarnas rengöringseffektivitet ska garanteras. Uppföljningsfrekvensen ska anges i kontrollplanen. Serviceåtgärderna ska omfatta pannor, brännare, rökgasrenare och andra avskiljare, skorstenar, bränslecisterner och mätinstrument liksom även sotning och tvätt. Ett serviceprogram ska utarbetas av vilket olika åtgärder, tidtabellen för dem samt ansvariga personer framgår.

Bokföring

Verksamhetsutövaren ska föra bok över sin driftskontroll. Åtminstone de omständigheter som nämns ovan ska antecknas.

Tabell 1. Storheter som följs vid anläggningens driftskontroll, utgående från det bränsle som används vid varje energiproducerande enhet

	Bränsle som används vid enheten				
	gas	flytande bränsle	stenkol	torv	annat fast bränsle (trä, biobränslen, pelletar mm.) ¹
Uppföljning av bränslets kvalitet och mängd					
• ursprung	x	x	x	x	x
• konsumtion	x	x	x	x	x
• fuktighet			x	x	x
• värmevärde	x	x	x	x	x
• korn- eller styckestorlek				x	x
• svavelhalt		x	x	x	x
• askhalt			x	x	
• viskositet		x			
• tungmetaller ²		x ³	x ⁴	x ⁴	x ⁵
Uppföljning av förbränningsförhållandena					
• syre	x	x	x	x	x
• temperatur	x	x	x	x	x
• kolmonoxid ⁶ /icke brännbara			x	x	x
Uppföljning av anordningarnas funktionsduglighet och service					
• pannor	x	x	x	x	x
• avskiljare (skrubbar, cykloner, elektrofilter, oljeavskiljare osv.)	x	x	x	x	x
• brännare	x	x	x		
• mätinstrument	x	x	x	x	x

¹ i enheter med en bränsleeffekt på mindre än fem megawatt är det obligatoriskt att följa ursprung och konsumtion, övriga parametrar vid behov

² vid behov

³ om tung brännolja Ni, V

⁴ As, Cd, Co, Cr, Ni, Pb, Zn, Hg

⁵ om trä Cr, Pb, Zn, Cd, As

⁶ överluften för rökgas (restsyre) ska utgöra minst 5 %

2. Kontroll av rökgasutsläpp

Rökgasutsläppen ska kontrolleras med hjälp av driftskontroll och engångsmätningar av utsläppen av partiklar och kväveoxider. Utsläppen av svaveldioxid kan i regel räknas ut på basis av bränsleuppgifterna. Dessutom ska nivåerna av partikelutsläpp mätas (opacitetsmätning) kontinuerligt i fråga om nya pannor som använder fast bränsle och tung brännolja.

En plan för engångsmätningar av rökgasutsläpp ska en månad innan mätningarna görs lämnas till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, till närings-, trafik- och miljöcentralen. De första utsläppsmätningarna vid en energiproducerande enhet ska göras senast inom tolv månader från det att verksamheten inleddes. Mätningarna kan göras i samband med garanti-mätningar. Efter det ska mätningar utföras med jämna mellanrum i enlighet med tabell 2 och också i samband med ändringar av betydelse med tanke på utsläpp. Mätningsrapporten ska bifogas till en ansökan om justering av miljöförhållanden eller till en anmälan för registrering.

Anläggningens utsläpp ska mätas av godkänd mätpersonal i enlighet med tabell 2. Mätpersonalen ska vara ackrediterad för de mätningametoder (CEN/ISO/någon annan nationell eller annars godkänd metod) som används. En mätplan av vilken mätpersonalens kompetens framgår ska lämnas in till den övervakande myndigheten.

Mätningarna ska göras på den största och minsta effektnivå som används vid den energiproducerande enheten, så att de så väl som möjligt representerar den energiproducerande enhetens normala verksamhet. Vid manuell partikelmätning (EN 13284-1) tas tre kortvariga rökgasprover vid en enskild körning. För att gränsvärdet ska nås måste medelvärdet av mätresultaten underskrida gränsvärdet. Vid utsläppsmätningar mäts kväveoxider alltid kontinuerligt. Svaveldioxidutsläpp kan i allmänhet bestämmas kalkylmässigt med hjälp av svavelhalten i och utsläppskoefficienterna för bränslet. Om kalkinmatning, rökgasskrubber eller någon annan motsvarande metod utnyttjas, ska svaveldioxid mätas genom en engångsmätning på de bränslen som normalt används i pannan. Mätningarna ska upprepas, om mätresultatet inte underskrider gränsvärdet.

Utsläppen på årsbasis bestäms utgående från den bränslemängd som används per år vid den energiproducerande enheten, uppgifterna om bränslets kvalitet och utsläppskoefficienterna. Utsläppskoefficienterna bestäms med hjälp av de senaste, tillförlitliga utsläppsmätningarna. Om anläggningen för uppföljning av rökgasutsläpp har mätinstrument som är i kontinuerlig användning, ska mätarna genomgå service och kalibreras minst en gång per år och vid behov även oftare.

Tabell 2. Mätningar av rökgasutsläpp vid energiproducerande enheter¹

Utsläpp som mäts	gas och lättolja	tungolja	fasta bränslen
partiklar	lättolja en gång på fem år	en gång på tre år	en gång på tre år
kväveoxider	en gång på fem år	en gång på tre år	en gång på tre år

¹ I reserv- och toppbelastningsenheter ska utsläppsmätningar göras med högst 7 000 drifttimmar mellanrum eller minst vart sjunde år.

3. Hantering och upplagring av bränslen

I kontrollplanen ska det anges hur de verkningar som hanteringen och upplagringen av bränsle har på miljön följs och förebyggs.

4. Kontroll av avloppsvatten

I kontrollplanen ska det anges utsläpps- och provtagningsplatser för olika fraktioner i avloppsvattnet och provtagningsfrekvens. Vidare ska det ges en beskrivning av provtagningsförfarandena och av de parametrar som analyseras.

Det avloppsvatten som bildas vid kondensering av rökgaser (kondensvatten) ska följas upp efter att det genomgått kemisk fällning, neutralisering, klarning och filtrering, regenererat vatten och vatten efter betning ska följas upp efter genomgången neutralisering och sotningsvatten ska följas upp efter genomgången neutralisering och klarning i enlighet med tabell 3.

I fråga om kondensvatten som avleds i diken eller vattendrag ska (flödes)mängd, temperatur och pH mätas kontinuerligt och halterna av sulfat, total fosfor, totalt kväve, fasta partiklar och tungmetaller samt biologisk syreförbrukning mätas i enlighet med tabell 3. Mätningarna ska göras minst två gånger om året: åtminstone en gång på sommaren (då mängden kondensvatten som uppstår vid drift är som störst) och en gång på vintern (då mängden kondensvatten som uppstår vid drift är som minst). Tungmetaller ska mätas i samband med ett prov som tas på vintern.

Av regenererat vatten som uppstår vid framställning av processvatten ska under det år då anläggningens verksamhet inleds eller i samband med registrering av verksamheten eller översyn av tillståndsvillkoren två prov tas för mätning av temperatur, pH, halterna av sulfat, total fosfor, totalt kväve och fasta partiklar samt biologisk syreförbrukning. Utgående från rapporten beslutar den övervakande myndigheten om resultaten av proverna ger anledning till förlängd kontroll.

När avloppsvatten avleds i det allmänna avloppsnätet ska uppföljningen av avloppsvattnets kvalitet och mängd ske med beaktande av de krav på uppföljning som innehavaren av avloppsverket ställt upp i avtalet om avloppsvatten.

Tabell 3. Uppföljning av avloppsvattnet (kondensvatten, regenererat vatten, sotningsvatten, vatten efter betning) från energiproducerande anläggningars reningsutrustning

Uppföljningsparametrar	Uppföljningsfrekvens		
	Kondensvatten	Regenererat vatten	Sotningsvatten/vatten efter betning
mängd	kontinuerligt	i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
temperatur	kontinuerligt	i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
pH	kontinuerligt	i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
sulfathalt	två gånger per år	två gånger per år i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
fosforhalt totalt	två gånger per år	två gånger per år i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
kvävehalt totalt	två gånger per år	två gånger per år i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
biologisk syreförbrukning (BOD7)	två gånger per år	två gånger per år i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
koncentrationen fasta partiklar	två gånger per år	två gånger per år i samband med regenerering	i samband med sotning/betning
tungmetaller ¹⁾	en gång per år		i samband med sotning/betning

¹⁾ om det bränns tung brännolja, kol, torv (As, Cd, Co, Cr, Ni, Pb, Zn, Hg), om det bränns trä Cr, Pb, Zn, Cd, As

Oljeavskiljarna ska hållas i funktionsdugligt skick genom regelbunden service, som åtminstone omfattar följande:

- 1) kolvätehalten i det utgående vattnet från oljeavskiljarna ska bestämmas senast inom tolv månader från det att verksamheten inleddes; efter detta ska uppföljningen fortsätta enligt vad som separat avtalas med tillsynsmyndigheten,
- 2) det larmsystem som anger att oljeträget i oljeavskiljarna är fullt ska testas med minst ett års mellanrum och
- 3) oljeavskiljarna ska tömmas minst en gång per år.

5. Uppföljning av återvinningen av avfall och aska

Mängden av och kvaliteten på det avfall som verksamheten ger upphov till ska följas regelbundet och bokföras. Det ska föras bok över de mängder som förts till olika återvinnings- och behandlingsplatser samt till avstjälningsplatser. Avfallet ska klassificeras för rapporteringen på det sätt som tillsynsmyndigheten förutsätter.

Kvaliteten på flyg- och bottenaska ska följas i syfte att främja återvinning. Vid återvinning av aska ska följande beaktas: statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad (591/2006), lagen om gödselafabrikat samt de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet 24/11 och 11/12 som har utfärdats med stöd av den, och vid slutdeponering: statsrådets förordning om avstjälningsplatser (331/2013). Bestämmelserna ska revideras om det i bräns-

lets kvalitet eller vid förbränningen sker sådana förändringar som kan inverka på askans kvalitet.

6. Kontroll av bullernivån

Nivån på bullret från verksamheten ska mätas på de platser närmast anläggningen som utsätts för buller. Detta ska göras en gång inom tolv månader från det att anläggningen inledde sin verksamhet. Mätningarna ska upprepas om bullret ökar avsevärt eller om gränsvärdena för buller överskrids. Bullermätningar ska göras i enlighet med miljöministeriets anvisning 1/1995 (Mätning av omgivningsbuller). Mätningar av ljudeffektnivån och bullerberäkningsmodeller kan användas som stöd vid bullermätningarna eller i stället för sådana. Nivån på trafikbuller och bakgrundsbuller kan också beräknas genom spridningsmodeller.

7. Kontroll av marken

I samband med kemikalieolyckor ska det vid behov kartläggas hur förorenad marken är. Eventuell förorening ska kartläggas också vid anläggningar som upphör med verksamheten.

8. Riskhantering och exceptionella situationer

En verksamhetsplan för exceptionella situationer ska presenteras i samband med kontrollplanen. Till planen ska fogas anvisningar för åtgärder som ska vidtas vid störningar i förbränningen och i avskiljarna liksom vid oljeskador och kemikalieolyckor.

9. Inlämnande av uppgifter till tillsynsmyndigheten

Verksamhetsutövaren ska årligen före utgången av februari till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet, till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna en årsrapport där de uppgifter som anges i 17 § i förordningen ska ingå.

10. Kontroll av miljöpåverkan

Anläggningen ska vid behov delta i gemensam kontroll av luftkvalitet och bullernivå.